

**MINISTER
EDUKACJI NARODOWEJ**

DZSE-2-TS-0401-36/2010

J. Kuciński
SEKRETARIAT
Ministra Pracy i Spraw
Senackich
wpłynęło dnia 17.06.2010
nr. 4603 podpis.....

Warszawa 2010.06.16

Pan

Bogdan Borusewicz

Marszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

Panie Marszałku

odpowiadając na oświadczenie Pana Senatora Władysława Sidorowicza złożone na 56. posiedzeniu Senatu w dniu 28 maja 2010 r. dotyczące projektu rozporządzenia w sprawie rodzajów i szczegółowych zasad działania placówek publicznych, warunków pobytu dzieci i młodzieży w tych placówkach oraz wysokości i zasad odpłatności wnoszonej przez rodziców za pobyt ich dzieci w tych placówkach, uprzejmie informuję.

W trakcie trwających konsultacji społecznych dotyczących zakresu zmian w organizacji kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, poradnictwa i pomocy psychologiczno-pedagogicznej, Rzecznik Praw Dziecka, partnerzy społeczni, Zespół ds. Edukacji, Kultury i Sportu Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, a także dyrektorzy i nauczyciele specjalnych ośrodków szkolno-wychowawczych zgłaszali uwagi do proponowanego zapisu § 23 projektu rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej w sprawie rodzajów i szczegółowych zasad działania placówek publicznych, warunków pobytu dzieci i młodzieży w tych placówkach oraz wysokości i zasad odpłatności wnoszonej przez rodziców za pobyt ich dzieci w tych placówkach, wnosząc o dopisanie wychowanków z upośledzeniem umysłowym w stopniu lekkim do wskazanego w tym przepisie katalogu uczniów, dla których mogą być prowadzone specjalne ośrodki szkolno-wychowawcze. Uzasadnieniem tych wniosków są obawy środowiska oświatowego, że niewłaściwa interpretacja tego zapisu przez samorzady może skutkować wstrzymaniem naboru

do specjalnych ośrodków szkolno-wychowawczych dla dzieci i młodzieży z lekkim upośledzeniem umysłowym i w konsekwencji – likwidacją tych placówek.

Ministerstwo Edukacji Narodowej wyjaśnia, że projektując zmiany w § 23 wspomnianego rozporządzenia, poprzez zastosowanie w tej regulacji określenia wskazującego dla jakich grup dzieci, które nie mogą uczęszczać do szkoły w miejscu zamieszkania „w szczególności” prowadzone są specjalne ośrodki szkolno-wychowawcze, nie ograniczało możliwości korzystania przez uczniów z upośledzeniem umysłowym w stopniu lekkim z edukacji w tych placówkach. Zapis „w szczególności” oznacza bowiem, że szczególnie rekomendowane formy kształcenia w specjalnych ośrodkach szkolno-wychowawczych dotyczą - w przypadku dzieci i młodzieży z upośledzeniem umysłowym - tych, których stopień upośledzenia umysłowego zdiagnozowano jako umiarkowany i znaczny. W przypadku uczniów z upośledzeniem umysłowym w stopniu lekkim nie jest to forma kształcenia szczególnie rekomendowana z uwagi na to, że możliwych form edukacji dla dzieci z upośledzeniem umysłowym w stopniu lekkim jest wiele. Uczniowie ci mogą realizować obowiązek szkolny lub obowiązek nauki w szkołach specjalnych, w szkołach z oddziałami specjalnymi, w szkołach integracyjnych, w szkołach z oddziałami integracyjnym, a także w szkołach ogólnodostępnych.

Należy również wyraźnie podkreślić, że decyzję w sprawie wyboru szkoły zawsze podejmują rodzice (opiekunowie prawni) ucznia. Jeżeli dziecko posiada orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego z uwagi na upośledzenie umysłowe w stopniu lekkim, rodzice mogą wybrać dla niego szkołę ogólnodostępną, integracyjną lub specjalną. Jeżeli natomiast okaże się, że z powodu swej niepełnosprawności nie może ono uczęszczać do szkoły w miejscu zamieszkania, rodzice mogą podjąć decyzję o kształceniu go w specjalnym ośrodku szkolno-wychowawczym.

Proponowany zapis § 23 sygnalizował taki właśnie, istniejący obecnie stan faktyczny w zakresie oferty edukacyjnej dla tej grupy dzieci, co jedynie wskazywało prawidłowy punkt ciężkości w zakresie adresatów oddziaływań specjalnych ośrodków szkolno-wychowawczych. Są nimi – jeśli chodzi o niepełnosprawność intelektualną - w szczególności dzieci i młodzież z upośledzeniem umysłowym w stopniu umiarkowanym lub znacznym, realizujący odrębną podstawę programową kształcenia ogólnego, dostosowaną do ich możliwości psychofizycznych, w oparciu o indywidualny program edukacyjny.

Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom środowiska oświatowego - mając na względzie przede wszystkim dobro dzieci, Ministerstwo Edukacji Narodowej analizuje zgłaszane w tym zakresie uwagi i doprecyzuje zapis § 23 ww. projektu rozporządzenia, uwzględniając wnioski dotyczące kształcenia w sosw dzieci i młodzieży z upośledzeniem umysłowym w stopniu lekkim, by nie budziło to trudności interpretacyjnych. Ostateczny kształt projektu rozporządzenia zostanie określony po zakończeniu procedur, obowiązujących w trybie legislacyjnym.

Z poważaniem

w/z MINISTRA
PODSEKRETARZ STANU

Zbigniew Włodkowiak